

కన్నానామి

అలపర్తి రామకృష్ణ

అనసూయ స్నానం చేస్తూ తలుపు దగ్గర ఎవరో నిలబడినట్లు నిశ్చయించి ఉలిక్కిపడింది.

పెళ్ళయిన కొత్తలో శిఖరం ఇలాగే స్నానం చేస్తున్నప్పుడు తలుపు దగ్గర నిలబడి అల్లరి చేస్తుండేవాడు. కాని, ఆయన కాదు. ఆయన కిప్పుడు ఆఫీసు టైము.

లేచి నిలబడి బవల్ చుట్టుకుండా మంటే భయపేసింది. నిలబడితే తను స్పష్టంగా తలుపు దగ్గర నిలబడ్డ వాళ్ళకు కనిపిస్తుంది. రేకుల తలుపు సైభాగాన అంత పెద్ద చిల్ల లున్నాయి.

ఎవరిదో నీడ స్పష్టంగా తలుపు కింద భాగాన గమ్యూద దగ్గరవుతుంటే గాభరాగా "ఎవరది?" అని కేక వేసింది అనసూయ.

నీడ పరుగెత్తింది తలుపుకి దూరంగా.

నిన్న సరిగ్గా ఇదే సంఘటన.

ముందు గదిలో రవి చదువుకుంటున్నాడు.

పెరట్లోకి ఎవరోచ్చి ఉంటారు?

అనసూయ లేచి గబ గబా బవల్ ఒంటికి చుట్టుకుని, తలుపు గడి తీసి తల వోరగా బయలుకు పెట్టి చూసింది.

వంటింట్లోకి పరుగెత్తి తలుపు దగ్గర కేస్తున్న రవి కనిపించగానే ఆమె గుండె దడ తగ్గింది.

మళ్ళీ తలుపేసుకుని తీరిగ్గా స్నానం చేయ సాగింది.

బాత్ రూమ్ దగ్గరకు రవి ఎందుకొచ్చాడు?

తనని నగ్నంగా చూడాలనిపించిందా?

ఇంత చిన్న వయస్సులో అదేం కోరిక!

"ఎదాల్సెంట్" ప్రాబ్లమ్.

తను ఎవ్వో. ఎ లో చదివిన సైకాలజీ ఈ నమస్యను పరిష్కరిస్తుందా?

స్త్రీని నగ్నంగా చూడాలనే తన వాడిలో మొదలైంది. చిన్నపిల్లాడని పట్టించుకోకుండా ఉంటే వాడి కోరిక వెర్రి తలలు వేస్తుంది.

చిన్నప్పటి నుంచి పెంచిన వదినను నగ్నంగా చూడాలనే కోరిక వాడి మనస్సులో ఎలా దూరింది?

పిచ్చి ప్రశ్న.

తప్పు వాడిది కాదు. సినిమాలు, వాల్ పిస్టర్లు, సెక్సు పుస్తకాలు వాడి మనస్థితిని ఆ స్థితికి తీసుకువచ్చాయి.

పన్నెండేళ్ళ వాడి బుర్రలోని ఆ వికృతమైన కోరికను తొలగించాలి.

ఎలా? ఎలా?

ఆయనతో చెబితే —

అమ్మో! చావ బాదేస్తారు.

"నగ్నంగా వదినను చూడాలనుకోవడం తప్పవ్వా! వదిన తల్లిలాంటిదని" నచ్చ జెప్పితే ...

లాభం లేదు. ఎదురు తిరుగుతుంది వాడి మనస్సు.

ఎందుకు చూడకూడదు?

చూస్తే తప్పేమిటి?

ఈ ప్రశ్నలు వాడి బుర్రని తొలిచేసాయి.

సహజంగానే వాడి మనస్సులోని కోరిక సమసి

అనసూయ స్నానం ముగించి ఇంట్లోకి వెళ్ళింది. తల దుప్పుకుంటూ, ముందు గదిలో పుస్తకం ముందేసుకుని దొంగతనంగా తననైపే చూస్తున్న రవిని చూసింది.

రవి చూపులు పచ్చగా మెరుస్తున్న అనసూయ నడుంపై, పొట్ట మడతల్ని గుచ్చి గుచ్చి చూస్తున్నాయి.

ఆమె రవి దగ్గర కొచ్చి నిలబడగానే తల వంచుకుని గబగబా చదవడం మొదలవ్వడం.

ఆ క్షణంలో ఆమె కేదో ఆలోచన స్ఫురించింది. ఆమె మనస్సు తేలికపడింది.

పిల్లల్ని చూడనివ్వకుండా పెట్టెలో ఏవో వస్తువులు పెట్టి తాళం వేస్తే, ఆ పెట్టెలో ఏముందో చూడాలనే పట్టుదల వాళ్ళలో ఏర్పడుతుంది.

అవకాశం దొరికినప్పుడు తాళం తీసి ఆ పెట్టెలో ఏముందో చూడాలనే తన వాళ్ళలో ఏర్పడుతుంది.

తాళం వెయ్యకపోతే పెట్టె జోలికే ఏరు. వాళ్ళ కళ్ళముందే పెట్టెలో సామాను పెట్టి, వాటిని మనం జాగ్రత్త పరుచుకోవాలని నచ్చజెబితే వాటికి కావలాదార్లలా మారతారు పిల్లలు.

పిల్లల మనస్సులో సమాజం నుంచి విత్తనాలు నాటితే చక్కని మొక్కలై పుష్పిస్తాయి. ఫలా

లిస్తాయి. లేకపోతే బొమ్మజెముళ్ళ లాంటి మొక్కలు మొలకెత్తే ప్రమాదం లేకపోలేదు.

ఆడపిల్లల జోలికి పోవద్దని ఆంక్షలు పెడితే, వాళ్ళని "టీజి" చెయ్యాలని, ఏడిపించాలనిపిస్తుంది.

మొదట్టింది ఆడ, మగ లేదా లేకుండా స్త్రీగా తిరగనిస్తే వాళ్ళ మధ్య అడ్డు తెరలు తొలగిపోయి సమభావం ఏర్పడుతుంది.

"వదినా! స్కూలుకు టైమవు తున్నది. నేను వెళ్తున్నా!" పుస్తకాలు సంచీలో కుక్కుకుని ఇంట్లో నుంచి బయటపడ్డాడు రవి.

గబగబా నడిచి వెళ్తున్న రవిని చూస్తుంటే, వచ్చిరాని సడకలో చిన్నప్పుడు తన కళ్ళముందు తిరిగిన రెండేళ్ళ రవి గుర్తుకు వచ్చాడు.

తను కాపురానికి వచ్చిన కొత్తలో అత్యయ్య ఒడిలోని చిన్నపిల్లాడిని చూసి ఆశ్చర్యపోయింది— ఆడబిడ్డ కొడుకేమో ననుకుంది.

బుల్లి మరిదని తెలిసి ఆశ్చర్య పోయింది.

మొదటిసారిగా ఇంటి కొచ్చిన వాళ్ళు రవిని చూసి "వీ మనమా?" అన్నప్పుడు సగం సిగ్గులో చచ్చి పోయేది అత్యయ్య. ముప్పై ఏనిమిదేళ్ళ వయస్సులో తనకు కొడుకు పుట్టడం మేమిటని మధన పడేది. అదేమంత పెద్ద సమస్య కాదని, పిల్లల్ని

జింజ్రలభ నిలవ యూ

నిజంగా బు లైక్ యూ

జింజ్రలభ నిజంగా బు లవ యూ

బు లైక్ యూ

జింజ్రలభ జింజ్రలభ

Udaya

కనడం విచిత్రమేమీ కాదని చెప్పినా వినేది కాదు. ఎప్పుడూ బాధపడుతూ ఉండేది.

ఆ దిగులులోనే మంచం వట్టి, రవి రెండో పుట్టిన రోజు వండుగ చెయకుండానే చనిపోయింది ఆమె. మామయ్య ఇల్లు వాకిలి పట్టించుకోకుండా తిరగటం మొదలు పెట్టాడు.

రవి పెంపకం తన చేతుల్లో పడింది. తనకి పిల్లల్లేక పోవడంతో సొంత కొడుకులాగానే పెరిగేడు రవి.

వాడికి వదేళ్ళు వచ్చినా తన కళ్ళలో రెండేళ్ళ రవి మెదులుతూనే ఉన్నాడు. ఆ పిచ్చి వెధవ తనని నగ్నంగా చూడాలనుకుంటున్నాడు. అలాంటి అననూయని తిమూర్లు నగ్నంగా వడ్డించమంటే, ఆమెకూడా తనలాగే మధనపడిందేమో!

భోంచేసి పుస్తకం ముందేసుకుని కొరుకుడువడని పదిపాడో ఎక్కంతో కుస్తీ పడుతున్నాడు రవి.

నవల చదువుతూ ఆ గదిలోనే కూర్చుండి పోయింది అనసూయ.

“స్నానానికి వెళ్ళవే, వదినా?”

రవి ప్రశ్నలో ఉలిక్కిపడింది అనసూయ.

మెదడు సారుగురో మడతలు పడి ఉన్న నమస్య

మళ్ళీ నిటారుగా నిలబడింది.

ఒక్క క్షణం ఒళ్ళు జలదరించింది.

తప్పుడు. ఈ నమస్యని ధైర్యంగా ఎదుర్కోవాలి. లేచి నిలబడుతుంటే కాళ్ళు వణికితాయి.

తను చేయబోతున్న పని మంచి పరిష్కారమేనా? ఇదో ప్రయోగం.

“కుళాయిలో నీళ్ళు సరిగ్గా రావడం లేదురా! స్నానం చేయడం లేదు. బట్టలు మార్చుకుంటా!”

అనసూయ బట్టల స్టాండు దగ్గర కెళుతూ రవి మొహంలోని ఆసంతోషాన్ని గమనించకపోలేదు.

ఆమె చెయ్యి చీర ముడిపై పడింది.

రవి తల పైకెత్తాడు.

ఎదురుగా రోజుకలర్ లంగాలో నరిపుష్టిగా మెదులుతున్న ఆమె తొడలపై రవి చూపులు నిలిచాయి.

మరో క్షణంలో అలా చూడటం తప్పనిపించి తల వంచుకున్నాడు.

మళ్ళీ తల్లి చూసేసరికి ఎటువంటి ఆచారన లేకుండా ఆమె వక్కజాలు పచ్చగా మెరుస్తూ కనిపించాయి.

వాడి కళ్ళు బైర్లు కమ్మాయి.

ఆమె చేతివేళ్ళు లంగా ముడిపై కదులుతుంటే,

రవి లేచి నిలబడ్డాడు.

“వదినా, నేను క్రాంతి వాళ్ళింటికి వెళ్తున్నా! సైన్లు నోట్సు తెచ్చుకోవాలి.” తలెత్తకుండానే గబగబా అనేసి బయటకు పరుగెత్తాడు.

అనసూయ కళ్ళు విజయగర్భంతో మెరిశాయి.

చచ్చీళ్ళ స్నానం చేస్తూ స్కూల్లో జరుగుతున్న ఆటల పోటీల గూర్చి ఆలోచిస్తున్నాడు రవి.

తలుపు దగ్గర ఎవరో మెదిలిన ట్లనిపించింది.

గాజల గలగల వినిపించింది.

నిలబడి స్నానం చేస్తున్నవాడల్లా కూర్చుండి పోయేడు.

“బాత్ రూమ్ లో నబ్బు ఉందట్రా?” నబ్బు అక్కడ ఉందని తెలిసే నవ్వుతూ అడిగింది అనసూయ.

“ఉందిగాని, నువ్వేళ్ళు” అన్నాడు రవి సిగ్గు పడుతూ.

అనసూయ నవ్వుకుంటూ అక్కడ నుంచి వెళ్ళి పోయింది.

ఆ రోజు సాయంత్రమే ఎక్కడ నుంచో రేకు ముక్క తెచ్చి, చిల్లలు కనబడకుండా బాత్ రూమ్ తలుపుకి అమర్చేడు రవి.

PODURI DASU